

ระเบียบคณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรม

ว่าด้วยการรักษาความปลอดภัย

พ.ศ. ๒๕๕๐

เพื่อป้องกันเหตุร้าย เสริมสร้างความศักดิ์สิทธิ์แห่งสถาบัน และคุ้มครองสิทธิเสรีภาพ
ของประชาชนผู้มีอรรถคดีในศาลยุติธรรม ตลอดจนเป็นหลักประกันความปลอดภัยให้แก่บุคลากรของ
ศาลยุติธรรม และบุคคลต่าง ๆ ที่มาศาล อันจะทำให้ศาลยุติธรรมสามารถดำเนินกระบวนการพิจารณา
พิพากษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ (๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ
ศาลยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๓ คณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรม (ก.บ.ศ.) จึงออกระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรม ว่าด้วย
การรักษาความปลอดภัย พ.ศ. ๒๕๕๐”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดา กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ และคำสั่งใด ๆ เกี่ยวกับการรักษา
ความปลอดภัย ซึ่งมีอยู่ก่อนระเบียบนี้ และขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้ เว้นแต่ข้อความจะแสดงให้เห็นเป็นอย่างอื่น

๑ “ศาลยุติธรรม” หมายความว่า ศาลฎีกา ศาลอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค ศาลอุทธรณ์
คดีชำนาญพิเศษ ศาลชั้นต้น และให้หมายรวมถึงสำนักงานอธิบดีผู้พิพากษาภาคและสำนักงาน
ศาลยุติธรรม

๒ “ผู้พิพากษา” หมายความว่า ข้าราชการตุลาการศาลยุติธรรม ดะโต๊ะยุติธรรม และ
ผู้พิพากษาสมทบ

๓ “หัวหน้าส่วนราชการศาลยุติธรรม” หมายความว่า ประธานศาลฎีกา ประธาน
ศาลอุทธรณ์ ประธานศาลอุทธรณ์ภาค ประธานศาลอุทธรณ์คดีชำนาญพิเศษ อธิบดีผู้พิพากษา
ศาลชั้นต้น ผู้พิพากษาหัวหน้าศาล และให้หมายรวมถึงอธิบดีผู้พิพากษาภาคและเลขาธิการ
สำนักงานศาลยุติธรรม

๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบฯ ฉบับที่ ๒ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๙

๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบฯ ฉบับที่ ๒ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๙

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการกอง ผู้อำนวยการสำนักงาน ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนักงานประจำศาล ผู้อำนวยการสำนักผู้อำนวยการประจำศาล และผู้อำนวยการสำนักศาลยุติธรรมประจำภาค

“อาคารที่พักประจำตำแหน่ง” หมายความว่า บ้านพักหรืออาคารชุดหรือสิ่งปลูกสร้าง โรงเรือน ที่สำนักงานศาลยุติธรรมสร้างหรือเช่าสำหรับเป็นสวัสดิการข้าราชการฝ่ายตุลาการ ศาลยุติธรรม

“สาธารณภัย” หมายความว่า อัคคีภัย วาตภัย อุทกภัย ตลอดจนภัยอื่น ๆ อันมีมา เป็นสาธารณะ ไม่ว่าจะเกิดจากธรรมชาติหรือมีผู้ทำให้เกิดขึ้น ซึ่งก่อให้เกิดอันตรายแก่ชีวิตร่างกาย บุคลากรของศาลยุติธรรมและประชาชน หรือความเสียหายแก่ทรัพย์สินของศาลยุติธรรม

“บุคลากรของศาลยุติธรรม” หมายความว่า ข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม และให้หมายความรวมถึงบุคคลซึ่งปฏิบัติงานให้แก่ศาลยุติธรรม

ข้อ ๕ ความข้อใดที่ระเบียบนี้มีได้กำหนดไว้ ให้ถือปฏิบัติตามระเบียบว่าด้วยการรักษา ความปลอดภัยแห่งชาติ

ข้อ ๖ ให้เลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรมเป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้ และให้มี อำนาจตีความ วินิจฉัยปัญหา กำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีปฏิบัติเพื่อให้เป็นไปตามระเบียบนี้

ส่วนที่ ๑

มาตรการเกี่ยวกับอาคารสถานที่ และวัสดุอุปกรณ์ เพื่อความเหมาะสม
ในการรักษาความปลอดภัย

ข้อ ๗ การจัดการเกี่ยวกับบริเวณรอบอาคารศาลยุติธรรม

(๑) จัดให้มีรั้วรอบบริเวณเพื่อแยกให้อาคารศาลยุติธรรมมีบริเวณเป็นสัดส่วน

(๒) จัดให้มีช่องทางเข้าออกเท่าที่จำเป็น และให้มีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย และป้อมยามประจำช่องทาง

(๓) จัดที่จอดรถสำหรับบุคลากรของศาลยุติธรรมและผู้มาติดต่อแยกจากกัน อย่างเหมาะสม เพื่อความสะดวกในการควบคุมสอดส่องดูแล สำหรับบริเวณติดตัวอาคารศาลยุติธรรม ห้ามใช้เป็นที่จอดรถของผู้มาติดต่อ

(๔) กำหนดช่องทางเข้าออกอย่างเป็นระบบ สำหรับบรรดาขัณฑ์ที่มีหน้าที่รับส่ง ผู้ต้องคุมขัง ให้แยกช่องทางเข้าออกและที่จอดรถพิเศษให้ใกล้กับห้องคุมขัง

(๕) จัดให้มีรั้วเหล็กกั้นโดยรอบอาคารศาลยุติธรรม เพื่อป้องกันบุคคลมิให้เข้าใกล้ อาคารศาลยุติธรรม

ข้อ ๘ การจัดการเกี่ยวกับอาคารศาลยุติธรรม

(๑) การกำหนดช่องทางเข้าออกหรือช่องทางเดิน

(ก) ให้มีช่องทางเข้าออกทางเดียวหรือเท่าที่จำเป็น และจัดให้มีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยประจำช่องทาง

(ข) กำหนดช่องทางเดินภายในอาคารศาลยุติธรรมให้เป็นสัดส่วน สำหรับผู้พิพากษา ผู้ต้องหาหรือจำเลย และผู้มาติดต่อ ไม่ให้ปะปนกัน

(๒) การจัดการเกี่ยวกับห้องทำงานผู้พิพากษา

(ก) ห้องทำงานผู้พิพากษาต้องแยกออกเป็นสัดส่วน

(ข) ห้องทำงานผู้พิพากษาและห้องพิจารณาคดีอยู่ใกล้เคียงกัน

(ค) ให้ติดตั้งสัญญาณเตือนภัยภายในห้องทำงานผู้พิพากษาทุกห้อง

(ง) จัดให้มีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยคอยดูแลบริเวณหน้าห้องทำงานผู้พิพากษาอย่างทั่วถึง

(จ) กรณีบุคคลภายนอกขอพบผู้พิพากษา ต้องได้รับอนุญาตก่อน ตามมาตรการการรักษาความปลอดภัยที่หัวหน้าส่วนราชการศาลยุติธรรมกำหนด

(๓) การจัดการเกี่ยวกับห้องพิจารณา

(ก) ภายในห้องพิจารณาคดีแยกเป็นสัดส่วนระหว่างผู้พิพากษา ประชาชนผู้ต้องหา และจำเลย

(ข) บัลลังก์ควรยกสูงจากพื้นพอสมควร เพื่อป้องกันการประชิดตัวผู้พิพากษา

(ค) ห้องพิจารณาคดีอาญาควรกว้างขวางพอที่จะแยกมิให้ผู้ต้องหาหรือจำเลยอยู่ใกล้กับผู้พิพากษาและประชาชน

(ง) ควรจัดให้มีห้องพิจารณาขนาดเล็กและขนาดกลาง เพื่อใช้พิจารณาคดีทั่วไป และขนาดใหญ่เพื่อใช้พิจารณาคดีที่สำคัญหรือคดีที่ประชาชนสนใจ

(จ) ควรจัดให้มีช่องทางเข้าออกบัลลังก์ที่แยกเป็นสัดส่วนสำหรับผู้พิพากษา เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง และผู้ต้องหาหรือจำเลย หากยังไม่สามารถดำเนินการได้ในวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ ให้แก้ไขโดยการกั้นประชาชนมิให้เข้าใกล้ผู้ต้องหาหรือจำเลยขณะเดินผ่าน

(ฉ) ให้ติดตั้งสัญญาณเตือนภัยไว้ในห้องพิจารณาทุกห้อง

(ช) ไม่ควรจัดที่นั่งบริเวณหน้าห้องพิจารณา และไม่อนุญาตให้บุคคลภายนอกอยู่หน้าห้องพิจารณา

(ซ) จัดให้มีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยดูแลบริเวณหน้าห้องพิจารณาอย่างทั่วถึง

(๔) การจัดการเกี่ยวกับห้องธุรการ

- (ก) ให้จัดที่ติดต่อกันสำหรับบุคคลภายนอกบริเวณนอกห้องธุรการ
- (ข) ให้ติดตั้งสัญญาณเตือนภัยในห้องธุรการ
- (ค) จัดให้มีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยดูแลบริเวณหน้าห้องธุรการ

อย่างทั่วถึง

ข้อ ๙ การจัดการเกี่ยวกับห้องคุมขัง

(๑) จัดทำลูกกรง ๒ ชั้น เพื่อความสะดวกในการควบคุมและป้องกันมิให้มีการส่งของต้องห้ามแก่ผู้ต้องคุมขัง

(๒) ห้องคุมขังจะต้องมีความสะดวกและเหมาะสมแก่การรักษาความปลอดภัยในการนำตัวผู้ต้องคุมขังเดินทางมาหรือกลับไปจากศาล สามารถรับส่งได้อย่างรวดเร็วและไม่ปะปนกับประชาชน

(๓) จัดให้มีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยดูแลบริเวณห้องคุมขังอย่างทั่วถึง

ข้อ ๑๐ การจัดการเกี่ยวกับอาคารที่พักประจำตำแหน่ง

(๑) จัดให้มีรั้วรอบบริเวณเพื่อแยกให้อาคารที่พักประจำตำแหน่งมีบริเวณเป็นสัดส่วน

(๒) จัดให้มีป้อมยามและเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยดูแลบริเวณอาคารที่พักประจำตำแหน่ง

ข้อ ๑๑ วัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นเบื้องต้นสำหรับการดำเนินการตามมาตรการการรักษาความปลอดภัยจะต้องประกอบด้วย

- (๑) โทรศัพท์วงจรปิด
- (๒) กล้องจับภาพ
- (๓) วิทยุสื่อสารมือถือ
- (๔) เครื่องตรวจอาวุธชนิดประตู่
- (๕) เครื่องตรวจอาวุธขนาดเล็ก
- (๖) เครื่องดับเพลิง
- (๗) สัญญาณเตือนภัย
- (๘) สัญญาณเตือนเพลิงไหม้
- (๙) โทรศัพท์ภายนอกและภายใน
- (๑๐) เครื่องผลิตกระแสไฟฟ้า
- (๑๑) บัตรสำหรับบุคคลและป้ายติตรถยนต์
- (๑๒) ไฟฉาย เสื่อกันฝน
- (๑๓) อาวุธประเภทกระบอง
- (๑๔) กุญแจมือ

(๑๕) อุปกรณ์ตรวจใต้ท้องรถ

(๑๖) แลบกั้นเขต

(๑๗) เครื่องปฐมพยาบาล

ในการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ตามรายการข้างต้น ให้ดำเนินการตามความจำเป็นและจำนวนตามความเหมาะสม

ส่วนที่ ๒

มาตรการเกี่ยวกับระบบการรักษาความปลอดภัย

ข้อ ๑๒ พื้นที่ที่มีการรักษาความปลอดภัย คือ พื้นที่ที่มีการกำหนดขอบเขตโดยแนชด์ ซึ่งมีข้อจำกัดและการควบคุมการเข้าออกเป็นพิเศษ มีความมุ่งหมายเพื่อจะพิทักษ์สิ่งที่เป็นความลับ บุคคล และทรัพย์สินของทางราชการให้ปลอดภัย โดยกำหนดมาตรการการรักษาความปลอดภัยในแต่ละพื้นที่ให้มีระดับแตกต่างกันตามความสำคัญ ดังต่อไปนี้

“พื้นที่ควบคุม” คือ พื้นที่ที่อยู่ติดต่อหรือที่อยู่โดยรอบ “พื้นที่หวงห้าม” ภายใน “พื้นที่ควบคุม” ต้องมีมาตรการควบคุมบุคคลและยานพาหนะที่หัวหน้าส่วนราชการศาลยุติธรรม กำหนด เพื่อช่วยกั้นกรองเสียชั้นหนึ่งก่อนที่จะให้เข้าถึง “พื้นที่หวงห้าม”

“พื้นที่หวงห้าม” คือ พื้นที่ที่มีการพิทักษ์รักษาสิ่งที่เป็นความลับ ตลอดจนบุคคลสำคัญและทรัพย์สินที่สำคัญของทางราชการ “พื้นที่หวงห้าม” แบ่งออกเป็น “เขตหวงห้ามเฉพาะ” และ “เขตหวงห้ามเด็ดขาด”

“เขตหวงห้ามเฉพาะ” คือ พื้นที่ซึ่งมีสิ่งที่เป็นความลับ ตลอดจนบุคคลหรือสิ่งที่มีความสำคัญซึ่งจะต้องพิทักษ์รักษา และการเข้าไปในพื้นที่นี้โดยปราศจากการควบคุมอาจทำให้สามารถเข้าถึงความลับ บุคคล และสิ่งที่มีความสำคัญดังกล่าว บุคคลที่ได้รับอนุญาตให้เข้าไปในพื้นที่จะต้องได้รับความไว้วางใจตามชั้นความลับที่เหมาะสม หรือมิฉะนั้นก็ต้องจัดเจ้าหน้าที่ควบคุม พื้นที่ที่เป็นเขตหวงห้ามเฉพาะ เช่น พื้นที่ในห้องพิจารณาและห้องธุรการทั้งหมดที่อยู่ในอาคารศาลยุติธรรม ที่จอดรถผู้พิพากษา และที่จอดรถราชทัณฑ์

“เขตหวงห้ามเด็ดขาด” คือ พื้นที่ซึ่งมีสิ่งที่เป็นความลับ ตลอดจนบุคคลหรือสิ่งที่มีความสำคัญซึ่งจะต้องพิทักษ์รักษา การเข้าไปในพื้นที่นี้อาจทำให้สามารถเข้าถึงความลับ บุคคลและสิ่งที่มีความสำคัญยิ่งในการรักษาความปลอดภัยดังกล่าวได้โดยตรง บุคคลที่ได้รับอนุญาตให้เข้าไปในพื้นที่จะต้องได้รับความไว้วางใจตามชั้นความลับที่เหมาะสม พื้นที่ที่เป็นเขตหวงห้ามเด็ดขาด เช่น ห้องทำงานผู้พิพากษาและทางเดินที่กำหนดไว้โดยเฉพาะ พื้นที่ห้องเก็บสำนวน ห้องคุมขังและทางเดินที่กำหนดไว้โดยเฉพาะ ห้องมั่นคง อาคารที่พักประจำตำแหน่ง ห้องปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย และห้องควบคุมอุปกรณ์ที่ใช้ในการรักษาความปลอดภัย

ให้หัวหน้าส่วนราชการศาลยุติธรรมประกาศกำหนดมาตรการระบบการรักษาความปลอดภัยในพื้นที่ต่างๆ ตามความสำคัญ

ข้อ ๑๓ การกำหนดสิทธิของบุคคลในแต่ละพื้นที่

(๑) บุคคลที่มีสิทธิเข้าไปในพื้นที่ควบคุม ได้แก่ ประชาชนและผู้มาติดต่อเกี่ยวข้องกับราชการศาล

(๒) บุคคลที่มีสิทธิเข้าไปในเขตหวงห้ามเฉพาะ ได้แก่ ผู้พิพากษา เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องประชาชน และผู้ที่เกี่ยวข้องกับคดีนั้น ๆ

ในเขตหวงห้ามเฉพาะที่เป็นห้องพิจารณา ประชาชนและผู้ที่เกี่ยวข้องกับคดีนั้น ๆ ต้องได้รับการตรวจอาวุธ โดยเครื่องตรวจอาวุธ

ในเขตหวงห้ามเฉพาะที่เป็นห้องธุรการ บุคคลภายนอกจะเข้าได้เมื่อได้รับอนุญาตจากผู้อำนวยการหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายประจำห้องนั้น ๆ

(๓) บุคคลที่มีสิทธิเข้าไปในเขตหวงห้ามเด็ดขาด

บริเวณห้องเก็บสำนวน ห้องคุมขัง ห้องมั่นคง ห้องปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย และห้องควบคุมอุปกรณ์ที่ใช้ในการรักษาความปลอดภัย ได้แก่ เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องโดยตรงเท่านั้น

บริเวณห้องทำงานผู้พิพากษา ได้แก่ ผู้พิพากษาและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง สำหรับบุคคลภายนอกต้องได้รับอนุญาตตามมาตรการการรักษาความปลอดภัยที่หัวหน้าส่วนราชการศาลยุติธรรมกำหนด

บริเวณอาคารที่พักประจำตำแหน่ง ได้แก่ บุคคลที่มีสิทธิเข้าพักอาศัยตามระเบียบคณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรม ว่าด้วยการจัดสรรอาคารที่พักของผู้พิพากษาศาลยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๔ และระเบียบคณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรม ว่าด้วยอาคารที่พักประจำตำแหน่งของผู้พิพากษาศาลยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๔ และบุคคลที่ได้รับอนุญาตจากบุคคลที่มีสิทธิดังกล่าว

ข้อ ๑๔ การกำหนดการเข้าออกของบุคคล เพื่อความสะดวกในการแยกประเภทของบุคคลผู้มาติดต่อและง่ายต่อการสอดส่องดูแล จึงกำหนดให้ออกบัตรดังนี้

(๑) บัตรถาวรประเภท ๑ ให้หัวหน้าส่วนราชการศาลยุติธรรมหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายออกให้แก่ผู้พิพากษา ข้าราชการศาลยุติธรรม และลูกจ้างในหน่วยงานนั้น เพื่อแสดงบุคคลและสิทธิในการเข้าไปในพื้นที่หวงห้าม

(๒) บัตรถาวรประเภท ๒ ให้หัวหน้าส่วนราชการศาลยุติธรรมหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายพิจารณาออกให้แก่ผู้ติดต่อราชการเป็นประจำ

(๓) บัตรชั่วคราว ให้หัวหน้าส่วนราชการศาลยุติธรรมหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจัดทำบัตร“ผู้ติดต่อ” ให้บุคคลภายนอกแลกลง บริเวณทางเข้าเพื่อใช้เข้าตัวอาคาร โดยให้แลกลงกับบัตรประจำตัวประชาชนหรือบัตรแสดงบุคคลประเภทอื่นหรือหลักฐานในการมาติดต่อราชการ ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงสิทธิมนุษยชนและความสะดวกรวดเร็ว หากผู้ติดต่อจำเป็นต้องใช้บัตรประจำตัวประชาชนหรือบัตรแสดงบุคคลประเภทอื่นในการติดต่อราชการ ควรอนุโลมโดยการจดบันทึกรายละเอียดเป็นหลักฐานในการแลกลงบัตร โดยให้มีรายละเอียด คือ วันและเวลาที่ผ่านเข้า ชื่อ สัญชาติ ที่อยู่ สถานที่ทำงานของผู้ติดต่อ และชื่อและหน่วยงานของผู้รับการติดต่อ

บัตรแต่ละประเภทควรแยกชนิดและสีให้แตกต่างกันอย่างชัดเจน เพื่อให้สะดวกในการตรวจสอบและควบคุม

ข้อ ๑๕ การควบคุมบุคคลและการตรวจค้น

(๑) การควบคุมบุคคล

(ก) ให้บุคคลภายในหน่วยงานติดบัตรขณะอยู่ในบริเวณสถานที่ เพื่อแสดงว่าเป็นบุคคลได้รับอนุญาตให้เข้าในพื้นที่ได้

(ข) ให้บุคคลภายนอกติดบัตร “ผู้ติดต่อ” สำหรับผู้มาติดต่อราชการเป็นครั้งคราวหรือติดบัตรถาวรประเภท ๒ สำหรับผู้มาติดต่อราชการเป็นประจำ แล้วแต่กรณี

(ค) จัดให้มีที่พักผู้มาติดต่อราชการหรือเยี่ยมไว้เป็นพิเศษต่างหาก ไม่ควรอนุญาตให้ผู้มาเยี่ยมเข้าไปยังห้องทำงาน นอกจากบุคคลที่มาติดต่อราชการที่เกี่ยวข้องโดยแท้จริงในการนี้ผู้รับการเยี่ยมจะต้องรับผิดชอบในตัวผู้มาเยี่ยมตลอดเวลาของการเยี่ยม

(๒) การตรวจค้น

(ก) ให้เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยประจำทางเข้าออกสอดส่อง ดูแลความเรียบร้อยของบุคคลที่เข้าออกบริเวณอาคาร และป้องกันมิให้บุคคลพกพาอาวุธเข้าในอาคาร

(ข) ให้เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย ณ จุดทางเข้าอาคารคอยดูแลให้ผู้ที่จะเข้ามาในอาคารผ่านช่องทางที่ติดตั้งเครื่องตรวจอาวุธชนิดประตูลูก (ถ้ามี) กรณีสงสัย ให้ตรวจกระเป๋าหรือสัมภาระ โดยใช้เครื่องตรวจอาวุธขนาดเล็กอีกครั้ง หากพบสิ่งที่น่าสงสัยให้แจ้งหัวหน้าเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย หรือผู้อำนวยการ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย หรือเจ้าหน้าที่ตำรวจประจำศาล เพื่อพิจารณาดำเนินการตามความเหมาะสมก่อนอนุญาตให้เข้าในอาคาร

(ค) ให้เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยใช้เครื่องตรวจอาวุธขนาดเล็กตรวจบุคคลที่จะเข้าห้องพิจารณา หากมีกรณีสงสัยและหากพบสิ่งผิดปกติให้แจ้งหัวหน้าเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย หรือผู้อำนวยการ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย หรือเจ้าหน้าที่ตำรวจประจำศาล เพื่อพิจารณาดำเนินการตามความเหมาะสมก่อนอนุญาตให้เข้าในห้องพิจารณา

(ง) ให้เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยแจ้งให้บุคคลภายนอกฝากอาวุธและสัมภาระ ณ บริเวณทางเข้าอาคาร

(จ) ให้เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยทำการตรวจค้นบุคคลได้ทันทีทันใด หากมีเหตุอันควรสงสัยว่าบุคคลนั้นจะมีอาวุธติดตัวมาด้วย และให้ควบคุมตัวบุคคลนั้นไว้ แล้วจึงรายงานให้ผู้อำนวยการหรือหัวหน้าส่วนราชการศาลยุติธรรมทราบโดยทันที

การตรวจค้นจะต้องทำโดยสุภาพและเท่าที่จำเป็น เพื่อตรวจทราบว่าบุคคลนั้น ได้นำอาวุธ วัตถุระเบิด หรือสิ่งอื่นใดที่อาจก่อให้เกิดอันตรายติดตัวมาหรือไม่ กรณีค้นผู้หญิง ต้องให้หญิงอื่นเป็นผู้ค้น

ข้อ ๑๖ การกำหนดการเข้าออกของยานพาหนะ

ยานพาหนะที่เข้าออกบริเวณศาลยุติธรรมให้แสดงบัตร ดังนี้

(๑) บัตรถาวรประเภท ๑ ให้หัวหน้าส่วนราชการศาลยุติธรรมหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายออกให้แก่ผู้พิพากษา ข้าราชการศาลยุติธรรมและลูกจ้าง รวมทั้งผู้ใกล้เคียง หรือผู้ประณีประนอมเพื่อใช้สิทธิในการเข้าออกบริเวณศาลยุติธรรม โดยให้ติดหน้ารถ

(๒) บัตรถาวรประเภท ๒ ให้หัวหน้าส่วนราชการศาลยุติธรรมหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายพิจารณาออกให้แก่ผู้มาติดต่อราชการเป็นประจำ เพื่อใช้สิทธิในการเข้าออกบริเวณศาลยุติธรรม โดยให้ติดหน้ารถ

(๓) บัตรชั่วคราว ให้หัวหน้าส่วนราชการศาลยุติธรรมหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจัดทำบัตรรถผ่านเข้าออกบริเวณศาลยุติธรรมให้แก่บุคคลภายนอกแลกรับบริเวณทางเข้า เพื่อใช้ในการเข้าออกโดยใช้ใบอนุญาตขับขี่หรือบัตรแสดงบุคคลประเภทอื่น หรือหลักฐานในการมาติดต่อราชการ หรือบันทึกรายละเอียดเกี่ยวกับวันและเวลาที่ผ่านเข้า หมายเลขทะเบียนและลักษณะพอสังเขปของยานพาหนะ สัญชาติ ที่อยู่ และสถานที่ทำงานของผู้ติดต่อ

บัตรแต่ละประเภทควรแยกชนิดและสีให้แตกต่างกันอย่างชัดเจน เพื่อให้สะดวกในการตรวจสอบและควบคุม

ข้อ ๑๗ การควบคุมและการตรวจค้นยานพาหนะ

(๑) การควบคุมยานพาหนะ

(ก) ควรกำหนดช่องทางเข้าออกโดยให้คำนึงถึงความสะดวกในการแลกรับบัตรคืน

(ข) ควรกำหนดเส้นทางเดินของยานพาหนะให้แน่นอน และให้เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยควบคุมให้ปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด

(ค) ให้เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยควบคุมดูแลยานพาหนะให้จอดในบริเวณที่กำหนดไว้

(๒) การตรวจค้นยานพาหนะ

(ก) ให้ผู้ขับขี่ยานพาหนะลดกระจกทุกครั้ง พร้อมทั้งชะลอความเร็วลง ขณะที่นำยานพาหนะผ่านเข้าและออกบริเวณศาลยุติธรรม เพื่อให้เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยมองเห็นสภาพภายในยานพาหนะนั้นได้

(ข) ให้เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยประจำทางเข้าออกทำหน้าที่สอดส่องดูแลบุคคลและสิ่งของซึ่งมากับยานพาหนะ

(ค) ในกรณีมีเหตุอันควรสงสัยว่ายานพาหนะนั้นจะซุกซ่อนอาวุธ วัตถุระเบิด หรือสิ่งของอื่นใดเพื่อจะใช้ในการกระทำความผิด ให้รายงานต่อหัวหน้าเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยหรือผู้อำนวยการ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย หรือเจ้าหน้าที่ตำรวจประจำศาล เพื่อพิจารณาดำเนินการตามความเหมาะสมก่อนอนุญาตให้ยานพาหนะเข้าในบริเวณ

ข้อ ๑๘ การจัดทำป้ายและเครื่องหมาย

(๑) จัดให้มีป้ายแสดงเขตพื้นที่ “พื้นที่ควบคุม” “พื้นที่หวงห้าม” หากพื้นที่ใดไม่ประสงค์จะให้บุคคลภายนอกเข้าบริเวณได้ ให้แสดงป้าย “ห้ามบุคคลภายนอกเข้า” หรือ “ห้ามเข้าก่อนได้รับอนุญาต” แล้วแต่กรณี

(๒) จัดให้มีป้ายที่ประตูทางเข้าบริเวณศาลยุติธรรมและอาคารศาลยุติธรรม “ห้ามพกอาวุธ” และใช้สัญลักษณ์ประกอบ

(๓) จัดให้มีเครื่องหมายบริเวณทางเข้าในพื้นที่หวงห้ามที่ไม่ประสงค์จะให้บุคคลภายนอกผ่าน

ข้อ ๑๙ การใช้แสงสว่าง

จัดให้มีแสงสว่าง เพื่อให้สามารถเห็นบริเวณรั้วและเขตหวงห้ามต่าง ๆ โดยชัดเจนในเวลากลางวัน

การให้แสงสว่างมี ๒ วิธี คือ

(๑) การใช้แสงส่องโดยตรง คือ การพุ่งแสงสว่างไปยังจุดใดจุดหนึ่งที่ต้องการ เช่น ที่ตัวอาคาร รั้ว หรือประตู

(๒) การใช้แสงส่องกระจายรอบตัว ทำให้มีความสว่างทั่วบริเวณ ดวงไฟ ควรอยู่ในระดับสูงพอที่จะช่วยให้มองเห็นเครื่องหมายต่าง ๆ ได้ชัด ในกรณีที่รั้วเป็นแบบทึบ ต้องให้มีแสงส่องให้เห็นได้ทั้งสองด้าน

ข้อ ๒๐ การป้องกันภัยและสาธารณภัย

(๑) การวางมาตรการเกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยและป้องกันสาธารณภัย

ให้หัวหน้าส่วนราชการศาลยุติธรรมกำหนดมาตรการการรักษาความปลอดภัยและมาตรการการป้องกันสาธารณภัย โดยเป็นผู้วางแผนการป้องกันความปลอดภัย สาธารณภัย และกำกับดูแลให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบคณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรม และมติคณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรม ตลอดจนคำสั่งของทางราชการต่างๆที่เกี่ยวกับเรื่องนี้

(๒) ให้มีสัญญาณเตือนภัยติดตั้งตามจำนวนและสถานที่ที่เหมาะสม

(๓) เตรียมเครื่องมือเครื่องใช้เท่าที่จำเป็นและตามที่เหมาะสมในการดับเพลิงขั้นต้นไว้ สำหรับเครื่องดับเพลิงเคมีให้ติดตั้งไว้ในที่ที่หยิบฉวยใช้งานได้ง่ายและมีจำนวนเพียงพอ โดยหมั่นตรวจสอบให้อยู่ในสภาพที่ใช้การได้อยู่เสมอ

(๔) ในกรณีฉุกเฉิน เมื่อมีสาธารณภัยเกิดขึ้น ให้ผู้อำนวยการมีหน้าที่ขจัดภัยนั้นเท่าที่จำเป็นแก่การบำบัดปัดป้องภัยนั้น และรายงานหัวหน้าส่วนราชการศาลยุติธรรมโดยด่วน

(๕) การฝึกอบรม

ให้ฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ทุกคนให้มีความคุ้นเคยและมีความพร้อมปฏิบัติ เพื่อป้องกันสาธารณภัย และดำเนินการฝึกซ้อมเป็นประจำอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง เพื่อให้มีความรู้ ความชำนาญ เจ้าหน้าที่ควรมีความรู้เกี่ยวกับการป้องกันสาธารณภัยและการบรรเทาสาธารณภัย

ข้อ ๒๑ มาตรการอื่น ๆ เกี่ยวกับระบบการรักษาความปลอดภัยในศาล

(๑) จัดให้มีทะเบียนรายชื่อและหมายเลขโทรศัพท์ของบุคคลหรือหน่วยงานที่มีหน้าที่ในการป้องกันและขจัดเหตุร้ายต่าง ๆ รวมทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวกับการบรรเทาสาธารณภัย เพื่อความสะดวกในการติดต่อแจ้งเหตุและช่วยเหลือขจัดเหตุร้ายได้อย่างฉับพลัน

(๒) ในกรณีที่ผู้พิพากษาจะพิจารณาพิพากษาคดีที่สำคัญ ให้จัดเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยดูแลอย่างเพียงพอ และประสานงานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือเจ้าหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อเพิ่มมาตรการการรักษาความปลอดภัยในศาล

(๓) ให้เจ้าหน้าที่หน้าบัลลังก์หรือเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายตรวจตราภายในห้องพิจารณาให้เรียบร้อยก่อนอนุญาตให้ผู้ที่เกี่ยวข้องเข้าในห้องพิจารณา

(๔) ให้เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย เจ้าหน้าที่ตำรวจประจำศาล และเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ที่มีหน้าที่ควบคุมผู้ต้องคุมขังพกพาอาวุธในบริเวณศาลยุติธรรมได้

(๕) ให้เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย เจ้าหน้าที่ตำรวจประจำศาล หรือเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์เข้มงวดในการตรวจค้นอาวุธและการตรวจสอบเครื่องพันธนาการที่ใช้กับผู้ต้องคุมขังก่อนส่งตัวผู้ต้องคุมขังไปศาล

(๖) ให้เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย เจ้าหน้าที่ตำรวจประจำศาล หรือเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์เข้มงวดในการตรวจสอบความเรียบร้อยของเครื่องพันธนาการ การตรวจค้นตัวผู้ต้องคุมขัง การตรวจตราดูแลความเรียบร้อยในห้องคุมขังของศาลก่อนนำผู้ต้องคุมขังไปควบคุมไว้ และให้เข้มงวดในการตรวจสอบสิ่งของที่มีผู้นำมามอบให้แก่ผู้ต้องคุมขังให้มากยิ่งขึ้น

(๗) การพิจารณาฝากขังผู้ต้องหา ผู้พิพากษาควรกระทำในห้องพิจารณา ห้ามกระทำในห้องทำงานผู้พิพากษา ในกรณีมีผู้ต้องหามาก ผู้พิพากษาอาจให้ความอนุเคราะห์ โดยพิจารณาฝากขังที่เรือนจำ

(๘) ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบระมัดระวังไม่ให้ญาติเข้าใกล้ชิดผู้ต้องคุมขัง หรือส่งของให้ในระหว่างควบคุมตัวในศาลนอกห้องคุมขังโดยเด็ดขาด

ข้อ ๒๒ การวางแผนเพื่อป้องกันและขจัดเหตุร้าย

ให้สำนักงานศาลยุติธรรมจัดวางแผนเพื่อป้องกันและขจัดเหตุร้าย เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติเมื่อเกิดเหตุร้าย โดยประสานงานด้านการรักษาความปลอดภัยเกี่ยวกับสถานที่กับหน่วยงานที่มีหน้าที่ป้องกันแก้ไขและขจัดเหตุร้าย เช่น สถานีตำรวจ สถานีดับเพลิง หรือหน่วยงานรัฐหรือเอกชน ซึ่งมีความชำนาญด้านการป้องกันภัย และให้มีการซักซ้อม และฝึกซ้อมเพื่อความเข้าใจอย่างสม่ำเสมอทันต่อเหตุการณ์

ในกรณีฉุกเฉินและจำเป็นเพื่อป้องกันหรือบรรเทาสาธารณภัย ให้หัวหน้าส่วนราชการ ศาลยุติธรรมออกประกาศกำหนดมาตรการเพื่อป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเบื้องต้น แล้วรายงานคณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรมเพื่อพิจารณาต่อไป

ข้อ ๒๓ กรณีเกิดเหตุการณ์ไม่ปกติหรือเกิดปัญหาข้อขัดข้องในการรักษาความปลอดภัย ให้หัวหน้าส่วนราชการศาลยุติธรรมรายงานให้เลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรมทราบโดยทันที ในกรณีผู้พิพากษาหัวหน้าศาลเป็นผู้รายงาน ให้รายงานให้อธิบดีผู้พิพากษาภาคทราบอีกทางหนึ่งด้วย

การรายงานให้รายงานรายละเอียดเกี่ยวกับเหตุการณ์หรือข้อขัดข้องทั้งหลายที่เกิดขึ้น ดังต่อไปนี้

- (ก) สภาพเหตุการณ์หรือปัญหาข้อขัดข้องโดยละเอียด
- (ข) วัน เวลา และสถานที่เกิดเหตุ
- (ค) ความเสียหายที่ได้รับหรืออาจได้รับทั้งบุคคลและทรัพย์สิน
- (ง) มาตรการที่ได้ดำเนินการไปแล้ว
- (จ) ข้อหาหรือและการขอรับความช่วยเหลือ

การรายงานเบื้องต้นอาจรายงานทางโทรศัพท์ โทรสาร หรือเครื่องมือสื่อสารอื่น ๆ และให้รายงานรายละเอียดเป็นลายลักษณ์อักษรเพิ่มเติมอีกครั้งโดยเร็ว

ข้อ ๒๔ ให้สำนักงานศาลยุติธรรมออกประกาศกำหนดมาตรการเกี่ยวกับการ
ปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย

ประกาศ ณ วันที่ ๘ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๐

(ลงชื่อ) ปัญญา ถนอมรอด

(นายปัญญา ถนอมรอด)

ประธานกรรมการบริหารศาลยุติธรรม